

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های کمی و کیفی مسکن در برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

غلام غلامی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،

مجید شمس - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،

خلاصه مقاله:

مفهوم مسکن علاوه بر مکان فیزیکی، کل محیط مسکونی را نیز در بر می گیرد، که شامل کلیه خدمات و تسهیلات ضروری مورد نیاز برای بهزیستن خانواده و طرح های اشتغال، آموزش و بهداشت افراد است. همچنین اهمیت مسکن در برآورده کردن هر کدام از نیازهای انسان شامل نیازهای زیستی، نیازهای اقتصادی و نیازهای اجتماعی نقش ویژه ای دارد. عرصه مسکن به منظور تامین رشد اجتماعی علاوه بر خود واحد مسکونی، محیط پیرامون آن را نیز در برمی گیرد. شاخص های مسکن دو بعد کمی و کیفی دارد. در بعد کمی نیاز به مسکن، شناخت پدیده ها و اموری را شامل می شود که به فقدان سرپناه و میزان دسترسی به آن مربوط می شود که در واقع درجه پاسخگویی به نیاز، بدون در نظر گرفتن کیفیت آن مورد نظر است. در بعد کیفی مسائل و پدیده هایی مطرح می شوند که به بی مسکنی، بدمسکنی و تنگ مسکنی ارتباط دارند و آنچه مطرح است، نوع و شکل نیاز است. این نوشتار کاربردی-توسعه ای است که با ترکیبی از پژوهش های توصیفی، تحلیلی و هم بستگی آنها با هدف ارزیابی و تحلیل شاخص های کیفی و کمی مسکن انجام شده است.

کلمات کلیدی:

مسکن، شاخص کیفی، شاخص کمی، کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373765>

